

DECEMBER 2014 · JANUAR · FEBRUAR 2015 · NR. 112 · ÅRG. 69

Kirke & Sogn

Brorstrup-Ravnkilde Pastorat

BRORSTRUP-RAVNKILDE PASTORAT:

Menighedsrådets officielle mail:

8279@sogn.dk

Skriver man til den, vil den altid blive læst af menighedsrådet.

Formand:

Peter Møller Wormslev
Brorstrupvej 14, Brorstrup
tlf. 72 58 12 40
horsigggaard@post.tele.dk

Næstformand:

Hanne Vester Rasmussen
Gl. Roldvej 1, Nysum, tlf. 98 56 95 05
hanne.vester@mail.dk

Kirkevæрге:

Kirsten Mortensen
Sømoosevej 2C, Ravnkilde, Nørager
tlf. 30 70 92 15
kirstenmdm@gmail.com

Kasserer:

Vagn Wiborg
Fyrkildevej 31, Fyrkilde
tlf. 98 56 91 96
wiborg-juul@mail.dk

Graver ved begge kirker:

Søren Chr. Bentzen
Nørvad 1, Ravnkilde
tlf. 29 43 71 80
soerenbentzen@msn.com

Organist, begge kirker:

Karl Alfred Petersen
Skolegade 2, Ravnkilde
tlf. 98 56 91 28

Kirkesanger Brorstrup:

Jens Erik Jensen
Haverslevvej 66, Årestrup
tlf. 98 37 50 11

Kirkesanger, Ravnkilde:

Søren Kjærgaard
Skørping, tlf. 98 33 85 50

Sognepræst:

Holger Lyngberg
Nørvad 1, Ravnkilde, tlf. 98 56 90 55
e-mail: hly@km.dk

SIDEN SIDST

BRORSTRUP SOGN:

VIET:

Karin Margrethe Ulbjerg og
Leif Jeppesen
Viet i Brorstrup kirke 01.11.2014

BEGRAVET:

Ole Sørensen
Født 03.09.1942 i Brorstrup sogn
Død 17.09.2014 og begravet
på Brorstrup kirkegård 20.09.2014

Anna Elisa Jensen

Født 18.12.1927 i Kongens Tisted sogn
Død 15.10.2014 og begravet
på Brorstrup kirkegård 18.10.2014

RAVNKILDE SOGN:

DØBT:

Luna Smed Nørmølle
Født 18.05.2014 i Vognsild sogn
Døbt 14.09.2014 i Ravnkilde kirke

Lærke Lind Jørgensen

Født 14.07.2014 i Ravnkilde sogn
Døbt 28.09.2014 i Ravnkilde kirke

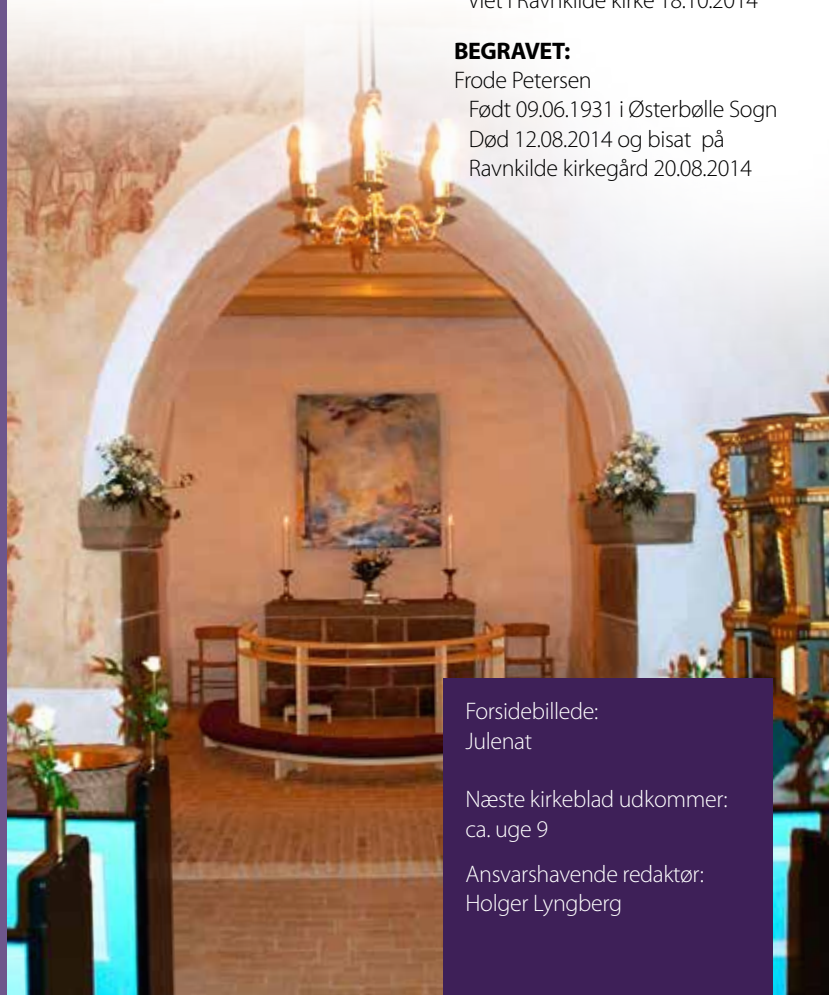
VIET:

Ida Kragbæk og
Morten Kragelund
Viet i Ravnkilde kirke 23.08.2014

Nanna Ofelia Brønbo og
Jesper Thirup Larsen
Viet i Ravnkilde kirke 18.10.2014

BEGRAVET:

Frode Petersen
Født 09.06.1931 i Østerbølle Sogn
Død 12.08.2014 og bisat på
Ravnkilde kirkegård 20.08.2014

Forsidebillede:
Julenat

Næste kirkeblad udkommer:
ca. uge 9

Ansvarshavende redaktør:
Holger Lyngberg

BILLEDER FRA EN DEJLIG DAG..!

En smuk brudepige Mathilde og en flot brudesvend Magnus

Karin Ulbjerg og Leif Jeppesen
Børnebørnene er:
Magnus, Johan og Mathilde

Luna Smed Nørmølle

Ida Kragbæk og Morten Kragelund

Lærke Lind Jørgensen

Nanna og Jesper Thirup Brønbo og lille Kirstine

BØRNEGOSPEL I RAVNKILDE KIRKE

ATTER I ÅR SAMARBEJDEDE RAVNKILDE BØRNETEATERFORENING OG BRORSTRUP-RAVNKILDE MENIGHEDSRÅD OM EN BØRNEGOSPELDAG.

Den fandt sted den 26. september og korleder var igen i år den dygtige og sprudlende Fatima Ali fra Arden med Martin Jørgensen fra Aars ved pianoet. 29 børn fik nogle glade timer sammen med Fatima, og de brugte tiden på at lære at synge sammen som kor. Og det må man sige, at de fik lært. Der blev knoklet på livet løs, så de kunne være klar kl. 15.

MINI GOSPELKONCERT

Kl. 15 var kirken næsten fuld af forældre søskende, bedsteforældre og andet godt folk, som fik en virkelig god lille koncert at høre. Hvor var det betagende at se ungerne sangglæde og engagement.

En stor tak til alle jer, som sørgede for mad og drikke til de knoklende børn, til Fatima og Martin for deres ildhu samt til Børneteaterforeningen for det gode samarbejde.

Flere har efterspurgt noget mere af denne slags i sognene. Menighedsrådet overvejer lige for tiden, hvordan der kan tilbydes noget lignende mere end en gang om året.

HØSTGUDSTJENESTERNE

BRORSTRUP KIRKE DEN 14. SEPTEMBER

Det ser ud til, at vi har fundet en god måde at holde høstgudstjeneste på: med gudstjeneste kl. 16.30 og lidt godt at spise bagefter i forsamlingshuset. Imponerende er det, at i et sogn af Brorstrups størrelse deltager mere end 85 personer i spisningen.

I hvert fald har der været rigtig god opbakning til gudstjenesten og spisningen, så det blev en værdig og smuk måde at markere høsten på.

Spejderne havde lavet dekorationer med årets frugt og blomster så smukke som vist aldrig før. Og ved den efterfølgende auktion indbragte de da også lidt over 1500 kr. til spejderne. Flot!

I kirken blev der indsamlet 945 kr. som er blevet fordelt ligeligt mellem Folkekirkens Nødhjælp, Kirkens Korshær og Røde Kors. På deres vegne en stor tak for hjælpen!

Og en stor tak skal der lyde til spejderne og deres forældre, bestyrelsen for Mejlby Kultur- og Borgerhus. Vi håber at det gode samarbejde kan fortsætte.

Desværre blev der ikke taget billeder af den smukt pyntede Brorstrup kirke i år.

Det var så god en dag!!

RAVNKILDE KIRKE DEN 28. SEPTEMBER

Også i Ravnkilde fulgte vi traditionen og holdt høstgudstjeneste den sidste søndag i september, samme søndag, hvor Lokalhistorisk Arkiv holdt åbent hus.

Efter et par år med lidt vigende fremmøde, var fremmødet denne gang langt bedre, og når dertil lægges, at lille Lærke blev døbt den dag, så blev høstgudstjenesten en af de helt store gudstjenester, ikke kun hvad antallet af deltagere angik, men i endnu højere grad på grund af den gode sang og højtideligheden i rummet.

Og når kirken så med leverancer fra lokale haver var så smukt pyntet, kunne det ikke blive en skønnere gudstjeneste.

I forsamlingshuset nød vi den gode mad, hvorefter Sonja Bodanof fra Farsø stærkt berettede om de elendige forhold for børn i Burma (Myanmar) og om, hvor lidt der egentlig skal til i vores øjne for at gøre nytte.

Tak til Lokalhistorisk Arkiv for samarbejdet.

Også her vil jeg sige: Hvor var det en smuk og stærk dag!

I kirken blev der i indsamlingsbøssen lagt 803,50 kr., som blev fordelt til de samme organisationer som dem under Brorstrup kirke.

ALLEHELGENSDAG I KIRKERNE

På allehelgensdag er der indført en ny skik i kirkerne, sådan som mange vil vide: nemlig den at læse navnene på året døde op og tænde et lys til deres minde. I år i Brorstrup kirke blev fem navne læst op og fem lys tændt, og i Ravnkilde kirke blev ti navne læst op, og elleve lys tændt. Om dette ekstra lys lidt mere senere.

Sammen med musikken fra trioen Oh Joy, salmerne og teksterne blev det i mine øjne to smukke, varme og værdige gudstjenester helt i mindets og i håbets tegn. Gudstjenesten i Ravnkilde fik en ekstra dimension: Et medlem i menigheden har spurgt, om det var muligt at få læst navnet op på en kær ven, som var død i USA, og et lys tændt til hans minde. Naturligvis kunne det lade sig gøre.

Det var en meget smuk gestus, og derfor kan jeg kun opfordre alle, som har mistet et kært menneske i deres liv, om at henvende sig til mig, og så finder vi sammen ud af at få læst navnet op og et lys tændt. I skal endelig ikke holde jer tilbage! Det er faktisk en gammel kirkelig tradition og få læst en bøn og tændt et lys for et kært menneske.

Da sidste navn var læst op, opdagede jeg til min store overraskelse, at der manglede to lys at blive tændt. Den kolde sved sprang frem på mig, og jeg tænkte: *Nu har du vel ikke glemt at skrive et navn på listen? Sæt nu, at der sidder familie og venter på, at deres kæres navn læses op og jeg ikke har det!*

Jeg valgte at tænde lyset, for det skulle selvfølgelig tændes.

Senere fik jeg at vide, at en dreng i kirken havde været så glad for det ekstra lys, for han så det, som var det et lys tændt for hans elskede onkel, som han havde mistet i sommer. Således gav det god mening at tænde det ekstra lys!!

Her kommer de tekster, som blev læst og som fremover vil være en del af de kommende allehelgensgudstjenester her i kirkerne:

FØR NAVNEOPLÆSNINGEN:

*Hvad er det, der fylder mit hjerte med stilhed,
hvad er det, der sker?*

*Hvad er det, der fylder dit øje med mildhed,
hvad er det, du ser?*

*Hvad er det, der fører på kirkegårdsgangen
de langsomme fodtrin mod lyset og sangen?*

*Det er Allehelgen, den dag, hvor vi mindes
de døde, som trods
de trusler, det mørke, den smerte, der findes,
blev livslys for os.*

*Den dag, hvor vi standser vor køben og sælgen
og mindes de døde, det er Allehelgen.*

Hans Anker Jørgensen

EFTER OPLÆSNINGEN:

Den Herre Krist har sagt:

*Jeg er verdens lys. Den, der følger mig,
skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys:
I ham er liv, og livet er menneskers lys.*

Lyset skinner i mørket og mørket griber det ikke.

Amen

PÅ PRÆDIKESTOLEN

Alting har sin tid:
 Alting har sin tid på jorden
 livets øjne lukkes
 vi er alle bittesmå i dødens øjeblik
 men ved allehelgenstid
 skal sorgens tunge rose
 samle os i glæden over alt det liv, vi fik
 kærligheden glæder sig
 og kærligheden græder
 den har gjort os levende og ude af os selv
 det er den der folder sine vinger ud i sorgen
 og gir alting mening
 mens vi hvisker én farvel
 derfor vil vi takke dig
 for livet der er omme
 for din skjulte varetægt af dem,
 vi savner her
 kærligheden stråler gennem
 allehelgens mørke
 længere end vi kan tro
 og se i alt der sker

Håbsbekendelse

Vi håber, at de mennesker vi har mistet
 blev skabt og elsket af dig, Gud, der altid er større
 vi håber, deres liv blev helt nok
 selvom de ikke fik det hele
 vi håber, deres glæde blev stor nok
 selvom den ikke rakte ind i evigheden
 vi håber, at vi gjorde nok for dem
 selvom vi sikkert kunne have gjort mere
 Vi håber, at de mennesker vi har mistet
 endnu er elskede, som da vi kunne elske dem
 vi håber, du selv tager om dem
 når vores arme ikke rækker
 vi håber, du elsker dem højt i himlen
 når vores egen kærlighed råber forgæves
 vi håber, at du selv tog over, Gud,
 i det øjeblik vi sad tavse tilbage
 Vi håber, at den kærlighed, du har givet
 og som overlever det menneske, vi har mistet
 må åbne vores stille veje
 og finde nye virkesteder
 vi håber, du vil give os kræfter
 og livsmod fra de minder, vi bærer med os
 vi håber, at du vil gå ud med os
 i det liv vi ikke kan bære alene

Iben Krogsdahl

*Ære være Gud i det højeste og på jorden
 Fred til mennesker med Guds velbehag*

EFTERÅRSTANKER

*Mørk er november og løvfaldet slut,
vandet begynder at fryse,
lyset fra solen og blomsterne brudt -
da må vort hjerte selv lyse.
Synge vil vi, legen er magt,
mer end beregning, forstand og foragt
værn mod det sorte og tomme.
Om der svæver dødelig dræ,
vil vi dog elske - og plante et træ:
frugter kan uspået komme.*

Thorkild Bjørnvig 1959

Med Thorkild Bjørnvig lille rammende vers om den mørke november i baghovedet sidder jeg på nogle af de mærkedage, som trods alt findes her i efteråret. Jeg nævner nogle i flæng og går lidt baglæns i historien:

9. NOVEMBER 1918

Kejser Wilhelm II abdicerede som tysk kejser, idet nederlaget i Den store Krig er uundgåeligt. Sammen med Zaren af Rusland og Kejseren og Kongen af Østrig-Ungarn og en lang række andre fyrster ender de på det, som nogle hårdt og ucharmerende har kaldt: "Historiens losseplads". Verden havde ikke længere brug for kejsere, som andre har udtrykt det. Den store forandring i Europa kunne begynde.

11. NOVEMBER 1918 KL. 11

I en togvogn i noget der hedder Compiègneskoven i det nordlige Frankrig skrev Tyskland under på den betingelsesløse overgivelse, og rædslen i Europa var slut: 1. verdenskrig eller som den efterhånden kaldes: Den store Krig.

Rundt om Tower of London har der siden den 5. august stået 888.246 røde keramiske valmuer til minde om de mange unge britiske soldater, som mistede livet i

Den store Krig. Kunstinstallationen hedder på engelsk: Blood Swept Lands and Seas of Red. Siden 1920 har man brugt den røde valmue som symbol på de faldne i Den store Krig. Hver lille valmue står der som et minde om et hjerte, som holdt op med at slå.

9. NOVEMBER 1933

I Tyskland opretter nazisterne officielt Det Tredje Rige, dette rædselsregime, som påførte verden så meget ondt i dets korte levetid.

9. NOVEMBER 1938

Den dag hører til de mest rædsomme dage i verdenshistorien, for den dag – eller rettere nat – rasede krystalnatten i Tyskland, den nat, hvor jødiske butikkers glas blev knust overalt i Tyskland, den nat, hvor jødernes synagoger i hobetal sattes i brand i de store tyske byer, den nat, hvor nazisterne for alvor viste deres grusomme ansigt, og jødernes trængsler for alvor begyndte.

9. NOVEMBER 1989

Denne nat blev til gengæld en af de glædeste dage i det delte Tyskland, da den forhadte mur i Berlin og det onde jerntæppe ned gennem Europa faldt som et korthus, man skubber til.

Sammen med mange andre havde jeg ikke fantasi til at forestille mig, at jeg skulle se, at de to forhadte "tingester" i Europa skulle forsvinde. Som en god tysk ven sagde til mig den dag: Det var jo til at tude over! Vel at mærke af glæde!

7. OKTOBER 2014

På denne dag døde en af Tysklands store forfattere: Siegfried Lenz, som i mange år havde en tæt tilknytning til Danmark, idet han under 2. verdenskrig deserterede fra den tyske hær og gemte sig ved Næstved. Senere blev han dansk gift og boede skiftevis i Danmark og Tyskland. Lenz talte skam udmærket dansk, og han blev faktisk en stor ven af Danmark.

gode fortællinger derfra, bl.a. en lille, finurlig julehistorie, som på dansk hedder: Underet i Stiegeldorf. Det fører for vidt her at genfortælle historien.

Nogle få illustrationer fra denne søde bog skal I dog have at kigge på. Mesteren for disse illustrationer er: Franziska Harvey, f. 1968 i Frankfur am Main.

Jeg håber, I kan glæde jer over de små fine tegninger.

Denne Siegfried Lenz lærte mig at holde af tysk sprog, tysk litteratur og tysk kultur, en passion, som jeg stadigvæk har.

Han blev født i noget, der hedder Masurien i det forsvundne Østpreussen. Ved 2. verdenskrigs afslutning blev Østpreussen tømt for tyske beboere, som under ufattelige lidelser sendtes vestpå, hvis da ikke de forinden sultede ihjel eller regelret blev henrettet af den røde hær. Og området blev så delt med det nuværende Polen og Rusland (Sovjetunionen den gang) Siegfried Lenz glemte aldrig sin hjemstavn og skrev

JULENAT

Min gode og dygtige kollega, provst Ole Dybro, Hjørring Nordre provsti, har her skrevet en forklaring til billedet, som hedder Hyrdernes tilbedelse. En spændende forklaring, som man virkelig kan lære meget af. Det er en prædiken, og derfor er teksten sat anderledes op end ellers.

Læs den og nyd den kloge mands ord:

Epitafium: hyrdernes tilbedelse (1564) – for Caspar Niemeck, død 1562, 45 år gammel – af Lucas Cranach den Yngre

Ægteparret Niemeck var barnløst og stillede deres formue til reformatorernes rådighed.

Deres velstand ses tydeligt af deres påklædning, hustruen med guldkæde – Maria er ikke den jævne jomfru men en fornem dame med

hårpragt og kongebå kjole – Josef og hyrderne er jævnt klædt

Barnløshed var en ulykke, en forbandedelse som man led under i omgivelserne.

Det er Anna Niemeck, der har rejst epitafiet over sin mand, så det er et trøstebillede til hende, Lucas Cranach har malet – kompositorisk er Anna næsten blandt hyrderne, altså blandt tilbederne af barnet – beskueren inviteres altså til at tilbede guds barnet

Marias korslagte arme måske en antydning af sønnens vej.

Barnet viklet i rødt formidler overgangen til Josef og hyrderne.

Josef beskyttende bag mor og barn – hans sammenlagte hænder næsten en inviterende gestus mod hyrderne –

Den røde farve – svøbeklædet – binder scenen sammen og personerne sammen – Maria, Josef, hyrderne – over hyrderne skiller en af englens sig ud – de øvrige har lovordene i hænderne – en enkelt over hyrderne har det i munden for at holde klædet oppe ved at bide i det – han tester så at sige budskabets ægthed, som man tidl. Bed i en mønt for at konstatere dens ægthed – julebudskabet er ægte, man kan så at sige smage på det – som julefesten appellerer til alle vore sanser.

Hyrderne festligt klædt med dolk, hat, hyrdestav og fløjte.

De 3 hyrder på marken er nu trådt ind i stalden.

Stalden et højt, lyst rum, næsten en kirke – fra stalden ser man lige ind i himlen – man ser en barnlig engelskare – 15 stk. – som en fugleskare bringer de himmelske bud – der er intet tag men direkte adgang til himlen – her berører himlen jorden – de himmelske budbringere er nøgne børn, værgeløse og umiddelbare – uden bagtanker – de skal alene bringe menneskene gode nyheder – inden englebudene bryder ud i lovsang over krybben, har de bragt bud til nogle hyrder på marken udenfor.

Guds budskab er altså ikke en almen læresætning, derimod et konkret budskab til konkrete mennesker i konkrete situationer. Her tillaes altså mennesker i deres arbejdssituation, mennesker i den dunkle nat, i et job, som ikke var eftertragtelsesværdigt. Om natten kunne hyrdens arbejde være farligt – til dem lyder det: Frygt ikke! Denne juleevangeliets første sætning lyder til marginaliserede eksistenser, som man med rette kunne benævne hyrderne.

Guds fredsbudskab gælder ikke blot mennesker – det gælder alle skabninger, blomster og planter, vand, luft – hele skabningen er omfattet – fred på jorden!

Fred på jorden gælder enhver skabning, der lever af Guds ånde. Engleskaren bringer det himmelske budskab: Ehre sei Gott in der Höhe und Friede auf Erden und den Menschen ein Wohlgefallen (på dansk: Ære være Gud i det højeste og fred på jorden og til mennesker Guds velbehag.)

Trækker man lodrette linjer fra skriftbåndene til billedets komposition i øvrigt:

Over barn og forældre: Ehre sei Gott in der Höhe

Over okse, æsel og mennesker og dyr på marken udenfor: und Friede auf Erden

Over de indtrædende hyrder: Wohlgefallen (Guds velbehag)

Våbnene i hjørnerne: til venstre: Es. 11: Der skyder en kvist fra Isajs stub, et skud gror frem fra hans rod, jfr. salmen: En rose så jeg skyde

Ægteparret Niemeck udgør sammen med Josef en trekant i kompositionen – Josef udgør midtpunktet – på mange andre Betlehemscener står Josef afsides i kompositionen – Bibelen om Josef: han var tømrer og havde en drøm – også her har han håndværkerens læderforklæde – staldbygningen er en tømrers værk – da Josef ikke engang kunne finde plads i herberget, valgte han dette sted – er det en ruin? Den store bue om billedet, i dets ramme – antyder noget, som en tømrer i det mindste kunne få noget ud af.

Stalden kan måske ombygges til en kirke – se vinduesrammen!

Til venstre for hyrderne, antyder det i det mindste – er det Josefs drøm, der pludselig tegner omridset af Guds vision om en bolig hos mennesker.

Efter stamtavlen i Mattæus-evangeliet afrunder Josef rækken af Davids efterkommere – gennem Josef bliver Jesus da en Davids-søn.

Maria knæler ved den store bærel-

bjælke – bemærk hendes smukke udslåede hår og kappens smukke pyntesøm – rød og blå er jo kongelige farver – Maria med korslagte arme – hun bevarede alle disse ord i sit hjerte, men hun markerer også sønnens senere skæbne.

Josef følger sin drøm og beskytter mor og barn mod kong Herodes' mordplaner

Ved Josef' fødder ligger et bundt kornaks – dette barn, der er kommet til verden, bliver livets brød for mennesker – igen: man kan allerede smage det!

Anna Niemeck lægger i sin kummer al sorg og bekymring ned foran krybben – det er de gaver, Kristusbarnet ønsker til jul: det sorgfulde, bedrøvede hjerte.

Og hvad beder enken: – ja, ser man diagonalt – opdager man våbenskjoldet i øverste venstre hjørne – et stykke rodtræ med tre blomstrende roser: Esajas 11,1: "men der skyder en kvist fra Isajs stub, et skud gror frem fra hans rod" – poesien har gjort en rose af kvisten, men det kender vi jo godt fra salmedigtningen. En rose om vinteren eller en kvist på en faldet træstamme bebuder uventet ny begyndelse.

Vi andre kan vel forestille os enken bryde ud i lovsang ved krybben:

*Den rose fin og lille
Har dejlig duft og skær;
Den lyse for os ville
Og sprede mørket her;
I sandhed mand og Gud;
Af syndens nød og pine
Han nådig hjalp os ud.*

DEN LILLE PIGE MED SVOVLSTIKKERNE

Det var saa grueligt koldt; det sneede og det begyndte at blive mørk Aften; det var ogsaa den sidste Aften i Aaret, Nytaarsaften. I denne Kulde og i dette Mørke gik paa Gaden en lille, fattig Pige med bart Hoved og nøgne Fødder; ja hun havde jo rigtignok havt Tøfler paa, da hun kom hjemme fra; men hvad kunde det hjælpe! det var meget

store Tøfler, hendes Moder havde sidst brugt dem, saa store vare de, og dem tabte den Lille, da hun skyndte sig over Gaden, i det to Vogne foer saa grueligt stærkt forbi; den ene Tøffel var ikke at finde og den anden løb en Dreng med; han sagde, at den kunde han bruge til Vugge, naar han selv fik Børn.

Der gik nu den lille Pige paa de

nøgne smaa Fødder, der vare røde og blaa af Kulde; i et gammelt Forklæde holdt hun en Mængde Svovlstikker og eet Bundt gik hun med i Haanden; Ingen havde den hele Dag købt af hende; Ingen havde givet hende en Skilling; sulten og forfrossen gik hun og saae saa forkuet ud, den lille Stakkel! Snefnokkene faldt i hendes lange

gule Haar, der krøllede saa smukt om Nakken, men den Stads tænkte hun rigtignok ikke paa. Ud fra alle Vinduer skinnede Lysene og saa lugtede der i Gaden saa dejligt af Gaasesteg; det var jo Nytaarsaften, ja det tænkte hun paa.

Henne i en Krog mellem to Huse, det ene gik lidt mere frem i Gaden end det andet, der satte hun sig og krøb sammen; de smaa Been havde hun trukket op under sig, men hun frøs endnu mere og hiem turde hun ikke gaae, hun havde jo ingen Svoilstikker solgt, ikke faaet en eneste Skilling, hendes Fader vilde slaae hende og koldt var der ogsaa hjemme, de havde kun Taget lige over dem og der peeb Vinden ind, skjøndt der var stoppet Straa og Klude i de største Sprækker. Hendes smaa Hænder vare næsten ganske døde af Kulde. Ak! en lille Svoilstikke kunde gjøre godt. Turde hun bare trække een ud af Bundtet, stryge den mod Væggen og varme Fingrene. Hun trak een ud, „ritsch!“ hvor sprudede den, hvor brændte den! det var en varm, klar Lue, ligesom et lille Lys, da hun holdt Haanden om den; det var et underligt Lys! Den lille Pige syntes hun sad foran en stor Jernkakeleovn med blanke Messingkugler og Messingtromle; Ilden brændte saa velsignet, varmede saa godt! nei, hvad var det! – Den Lille strakte allerede Fødderne ud for ogsaa at varme disse – da slukkedes Flammen, Kakeleovnen forsvandt – hun sad med en lille Stump af den udbrændte Svoilstikke i Haanden.

En ny blev strøget, den brændte, den lyste, og hvor Skindet faldt paa Muren, blev denne gennemsigtig, som et Flor; hun saae lige ind

i Stuen, hvor Bordet stod dækket med en skinnende hvid Dug, med fint Porcellain, og dejligt dampede den stegte Gaas, fyldt med Svedsker og æbler! og hvad der endnu var prægtigere, Gaasen sprang fra Fadet, vraltede hen af Gulvet med Gaffel og Kniv i Ryggen; lige hen til den fattige Pige kom den; da slukkedes Svoilstikken og der var kun den tykke, kolde Muur at see.

Hun tændte en ny. Da sad hun under det dejligste Juletræ; det var endnu større og mere pyntet, end det hun gjennem Glasdøren havde seet hos den rige Kiøbmand, nu sidste Juul; tusinde Lys brændte paa de grønne Grene og brogede Billeder, som de der pynte Boutikvinduerne, saae ned til hende. Den Lille strakte begge Hænder i Veiret – da slukkedes Svoilstikken; de mange Julelys gik høiere og høiere, hun saae de vare nu de klare Stjerner, een af dem faldt og gjorde en lang Ildstriben paa Himlen.

„Nu dør der Een!“ sagde den Lille, for gamle Mormoer, som var den eneste, der havde været god mod hende, men nu var død, havde sagt: naar en Stjerne falder, gaaer der en Sjæl op til Gud. Hun strøg igjen mod Muren en Svoilstikke, den lyste rundt om, og i Glandsen stod den gamle Mormoer, saa klar, saa skinnende, saa mild og velsignet. „Mormoer!“ raabte den Lille, „O tag mig med! jeg veed, Du er borte, naar Svoilstikken gaaer ud; borte ligesom den varme Kakeleovn, den dejlige Gaasesteg og det store velsignede Juletræ!“ – og hun strøg ihast den hele Rest Svoilstikker, der var i Bundtet, hun vilde ret holde paa Mormoer; og Svoilstikkerne lyste med en saadan Glands,

at det var klarere end ved den lyse Dag. Mormoer havde aldrig før været saa smuk, saa stor; hun løftede den lille Pige op paa sin Arm, og de fløi i Glands og Glæde, saa høit, saa høit; og der var ingen Kulde, ingen Hunger, ingen Angst – de vare hos Gud!

Men i Krogen ved Huset sad i den kolde Morgenstund den lille Pige med røde Kinder, med Smiil om Munden – død, frosset ihjel den sidste Aften i det gamle Aar. Nytaarsmorgen gik op over det lille Liig, der sad med Svoilstikkerne, hvoraf et Knippe var næsten brændt. Hun har villet varme sig! sagde man; Ingen vidste, hvad smukt hun havde seet, i hvilken Glands hun med gamle Mormoer var gaaet ind til Nytaars Glæde!

Af H. C. Andersen

DATO	SØNDAGENS NAVN	BRORSTRUP	RAVNKILDE
14. december	3. søndag i advent	Ingen	10.00
21. december	4. søndag i advent	10.00 KOP	19.30 Julen synges ind
24. december	Juleaften	14.30 – 23.30	16.00
25. december	Juledag	INGEN	10.00
26. december	2. juledag	10.00	Ingen
28. december	Julesøndag	Ingen	10.00 KOP
1. januar	Nytårsdag	Kl. 14.30	16.00
4. januar	Hellig Tre Kongers søndag	10 KOP	14.00 KOP
11. januar	1. søndag efter H3K	14.00 KOP	10.00 KOP
18. januar	2. søndag efter H3K	Ingen	Ingen
25. januar	Sidste søndag efter H3K	14.00	10.00
1. februar	Søndag septuagesima	10.00	Ingen
8. februar	Søndag sexagesima	Ingen	10.00
15. februar	Fastelavns søndag	14.00	10.00
22. februar	1. søndag i fasten	10.00	16.00
1. marts	2. søndag i fasten	Ingen	Ingen
8. marts	3. søndag i fasten	9.00	10.15
15. marts	Midfastesøndag	10.15	9.00

Søndagene den 21. december og 4. og 11. januar foretager jeg præsteindsættelse andre steder i provstiet, hvorfor sognepræst Knud Olav Petersen har gudstjenesterne. (KOP)
12. – 18. januar og 23. februar – 1. marts holder jeg ferie.

JULEN SYNGES IND

Ravnkilde kirke d. 21. december kl. 19.30

Som det efterhånden er blevet en lille før-juletradition synges julen ind på den sidste søndag før jul, 4. søndag i advent, i år den 21. december kl. 19.30.

Også i år vil man kunne komme til at synges med på de festlige, iørefaldende og smukke engelske Christmas Carols.

Vi har prøvet lidt forskelligt: at synges disse smukke salmer i dansk oversættelse (her var de lettere at synges,

men mistede lidt af deres storhed) og at synges dem alle på engelsk (her bevarede de storheden, til gengæld ikke så lette at synges).

Derfor prøver vi i år det berømte kompromis: De 4 mest kendte synges på engelsk, og de fire knap så kendte i dansk oversættelse.

Kom og lad din stemme klinge! Det bliver en festlig optakt til den dejlige jul!

